

החל מה 1 באוגוסט

ההזדמנות היא לשינוי כיוון מהותי לעבר חלוקה הוגנת יותר של כלל הנטל בחברה הישראלית.

הפתרון פשוט ואינו מחייב חוק חדש - אפשר לממש אותו במסגרת חוק שירות ביטחון:

גיוס חרדים לפי צרכי הצבא וללא פתרונות ייחודיים בהתאם לחוק שירות ביטחון. הצבא לא יפגע בשירות נשים ובמאמצים לקידום הנשים בצה"ל. הצבא לא יפעל לביסוס רחב של מסלולי שירות לא שוויוניים. הצבא ירחיב את המסלולים לגיוס חרדים ככל הנדרש, אך לא בקנה מידה שיפגע בערכים אחרים של שוויון בתוך הצבא.

גברים חרדים שלא יגויסו לצה"ל או לשירות לאזרחי ישוחררו באופן מלא לעולם העבודה היצרני. הדבר החשוב ביותר הוא לנתק את הקשר בין רישום בישיבה לבין שירות בצבא. להביא לסיום של הסדר "תורתו אומנותו" כמנגנון פטור משירות בצה"ל. זו ההזדמנות ההיסטורית.

במקביל להתחיל תהליך לתגמול כלל המשרתים בצה"ל כך שבתוך חמש שנים יקבלו המשרתים מענקי שחרור שישקפו תגמול השווה לשכר מינימום חודשי - כלומר כ 100-150 אלף שקלים לאחר שירות של שנתיים או שלוש. הגדלת הצמיחה על רקע הצטרפות משמעותי של גברים חרדים לשוק העבודה תאפשר את הגידול בתקציב.

לנקוט בצעדים הבאים :

שחרור מידתי לתוך עולם העבודה היצרני בישראל של כל "תורתו אומנותו" שמעל גיל 24. הניסיון מוכיח כי גיוסם אינו נכס לצה"ל ואינו מגביר את השוויון. שחרורם יהיה מלא והם לא יידרשו להוכיח עוד רישום בישיבה.

בעוד שלושה חודשים ישוחררו לעולם העבודה היצרני כל "תורתו אומנותו" שמעל גיל 22. אלה המבקשים להתגייס בגילאים אלה יגיעו בשלושה חודשים אלה לבקו"ם והצבא יעשה מאמץ לגייס אותם ולמצוא להם פתרון גיוס. מי שישוחררו שחרורם יהיה מלא והם לא יידרשו להוכיח עוד רישום בישיבה.

בעוד שישה חודשים ישוחררו כל "תורתו אומנותו" שמעל גיל 20. אלה המבקשים להתגייס בגילאים אלה יגיעו בששת חודשים אלה לבקו"ם והצבא יעשה מאמץ לגייס אותם ולמצוא להם פתרון גיוס. מי שישוחררו שחרורם יהיה מלא והם לא יידרשו להוכיח עוד רישום בישיבה.

במקביל כל בני 18-20 יוזמנו לבקו"ם באופן הדרגתי ועל פי צרכי הצבא. הצבא יפעל באופן נקודתי לגייס את מי ששירותם יהיה בעל ערך לצה"ל ומי שאורח חייהם ודרישותיהם לא יהווה מעמסה ופגיעה על כלל המשרתים והמשרתות. מי שלא יימצאו כמתאימים לשירות ומי שהצבא יעריך שגיוסם יהווה מעמסה יותר מאשר תרומה לנשיאה בנטל יופנו לשרות אזרחי ובמידה ולא ישרתו - ישוחררו באופן מלא לעולם העבודה היצרני ולא יידרשו להוכיח עוד רישום בשיבה.

גישה זו שאין בה כפייה, הבוחנת באופן אמיתי את צרכי הגיוס של צה"ל, הנמנעת מפגיעה בשירות הנשים ובשוויון בתנאי השירות בין המשרתים, והפועלת לתגמול כלל המשרתים היא היחידה שתבטיח את טובת המדינה לאורך זמן.

אם נידרש להגן על גישה זו על רקע עתירות לבג"צ נבהיר את הדברים הבאים:

- מדובר בשינוי גישה היסטורי שלא התקיים במשך כל שנות קיום המדינה ועל כן פסיקות קודמות המתייחסות להסדר "תורתו אמנותו" אינן רלבנטיות למדיניות חדשה זו.

- גיוס החרדים ושוחרורם ייעשה באופן אישי לאחר שכל מועמד לשירות ביטחון יגיע לבקו"ם ועל פי צרכי הביטחון של צה"ל.

- צה"ל לא יפגע בשירות הנשים ובקידומן ולא יבסס מסלולי שירות שהם לא שוויוניים באופן רחב.